

**[Nielsen-Man.]**

til egnet Arbejde. Jeg indrømmer, at der for en hel Del af disse Arbejderes Vedkommende meget vel kan foreligge Tilfælde, hvor der nok er Arbejde i et andet Fag at faa, men hvor man ikke kan forlange, at de paagældende skal henvises til dette Arbejde, hvis det skader deres Muligheder for at arbejde inden for deres eget Fag senere hen; kun for saa vidt man kan sige, at Faget er overfyldt, kan det vel forlanges, at Arbejderne skal overgaa til et andet Fag paa længere Sigt.

Jeg vil ogsaa pege paa et Forhold, som sikkert ingen af de ærede Medlemmer er blind for, det nemlig, at der i Øjeblikket inden for visse Omraader, i alt Fald inden for Landbruget, er en udtalt Mangel paa Arbejdskraft, samtidig med at det altsaa er nødvendigt at bevilge forøgede Midler til Arbejdsløshedskasserne til Understøttelse af deres Medlemmer. I Længden kan noget saadant ikke være holdbart, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som jo taler paa den højtærede Arbejds- og Socialministers Vegne, at han gør sin Kollega opmærksom paa, at man maa være meget agtpaagivende over for Forholdene og Udviklingen i denne Henseende. Vi kan ikke staa i en Situation, hvor de mest nødvendige Arbejder ikke kan udføres paa Grund af Mangel paa egnet Arbejdskraft, samtidig med at man fra det offentliges Side maa bevilge store Midler til Understøttelse af arbejdsløse.

Med disse Bemærkninger, som i og for sig ikke skal være en Kritik af Lovforslaget, men kun er tænkt som et Memento over for Ministeriet, skal jeg anbefale Lovforslaget.

**Bouet:** Selve Tilføjelsen til Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 kan mit Parti tiltræde. Under de raadende Forhold, hvor det for mange har været umuligt at skaffe sig Arbejde, finder jeg det naturligt, at man kommer dem til Hjælp i den vanskelige Situation. Hvorledes Forholdene vil udvikle sig, om Understøttelserne skal vedblive at ligge paa samme Højde, vil Fremtiden vise. Jeg vil dog udtale det Haab, at Udviklingen maa gaa i Retning af, at man faar sat Arbejder i Gang i Stedet for at give Understøttelse, saa at dette Spørgsmaal træder i Baggrunden.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger om Lovanordning Nr. 105 af 15. Marts 1945 om Forhøjelse af Dagpengenes Maksimumsbeløb i anerkendte Arbejdsløshedskasser. Vi kan tiltræde, at denne Anordning ophøjes til Lov, men jeg vil gerne henlede

den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et Spørgsmaal. Foruden de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser eksisterer der en Del private Arbejdsløshedskasser, specielt inden for Funktionærernes og ikke mindst Arbejdsledernes Rækker, som med egne Præmier og egne Midler betaler deres Medlemmer Arbejdsløshedsunderstøttelse af samme Størrelse som i de statsanerkendte Kasser. Det er ganske naturligt, at de i disse Tider, da truende Arbejdsløshed viser sig i Horisonten, ogsaa gerne vil yde deres Medlemmer en forhøjet Understøttelse, men det er umuligt for dem. Jeg er klar over, at man ikke ved en Ændring af Lovforslaget kan faa dette Forhold ændret, men jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at det vilde være naturligt, om man kom ogsaa saadanne Medborgere til Hjælp, som søger ved egne Midler at klare Vanskelighederne. Disse Organisationer har til Handelsministeriet indsendt en Ansøgning om, at der maa blive tilstaaet de paagældende Arbejdsløshedskasser et saadant Beløb, at de kan udbetale deres Medlemmer en Understøttelse paa Højde med det, der her forelaas, og jeg vil meget anmode den højtærede Minister om, naar denne Ansøgning foreligger, at se velvilligt paa dette Spørgsmaal og tage op til Overvejelse, om det ikke er muligt at yde Hjælp her, saa meget mere som man derved kommer i Analogi med Anordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 om Hjælp til Personer, der er under Arbejdsfordeling, idet nemlig Medlemmer af saadanne Kasser i denne Henseende kommer ind under de samme Betingelser, som er gældende for Arbejdsløshedskasserne. Jeg beder den højtærede Minister om at tage Sagen under Overvejelse og skal i øvrigt anbefale det foreliggende Lovforslag.

**Gudiksen:** Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 om ekstraordinær Hjælp ønsker den højtærede Minister udvidet til at omfatte ogsaa Folk, der har opbrugt deres Understøttelse, eller som ikke har haft Arbejdsdage nok i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5—6. Det kan vort Parti give Tilslutning til, selv om vi i Princippet ikke tror, at det er en god Lovgivning. Lovanordningen af 20. Marts blev gennemført paa et Tidspunkt, da Forholdene paa Grund af Mangel paa Brændsel og Elektricitet var ved at blive meget vanskelige for Arbejderne. Det var en storstilet Hjælp, hvis Vedtagelse blev støttet af alle Partier. Den vil koste slet ikke saa ringe et Beløb, og jeg haaber, at Lovens Gennemførelse ikke vil bidrage til at skabe yderligere